

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 246

Перник, 22.07.2010 г.

Административен съд - Перник , в закрито заседание на двадесет и втори юли две хиляди и десета година в състав:

СЪДИЯ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретар Анна Манчева
на прокурора
от съдията

Емилия Иванова

и с участието
изслуша докладваното

по адм. дело № 280/2010 г. , за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на **С.М.Б. *****, срещу бездействието на Общинска служба "Земеделие"-Ковачевци по преписка вх.№2023/25.02.1992 г. за възстановяване правото на собственост на наследниците на М.Б.Л.. В жалбата се твърди, че е налице бездействие на административния орган да се произнесе съгласно задължение по закон -по чл.14, ал.1 от ЗСПЗЗ, по чл.18г и чл.18д от ППЗСПЗЗ. Според жалбоподателя са налице всички основания за отмяна по чл.146 от АПК / неправилно е посочено в жалбата, че основанието за това е ГПК/.

Искането до съда е да бъде "осъден ответника да изпълни задължението си по чл.14, ал.1 от ЗСПЗЗ и да се произнесе с решение по цялото искане в заявление вх.№2023/25.02.1992г.

Ответникът по жалбата - Общинска служба "Земеделие" Ковачевци, в писмено становище поддържа твърдения за недопустимост на жалбата. Сочи се, че не е налице бездействие на административния орган да изпълни свои законови задължения и се иска прекратяване на производството. Алтернативно се приви искане обжалването да бъде отхвърлено като неоснователно.

След извършена проверка на обжалвания акт и представените по делото доказателства , решаващият състав прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Поземлена комисия - Ковачевци/сега ОС"Земеделие" Ковачевци/ е разгледала подадено заявление вх.№2023/25.02.1992 г. от С.М.Б., в качеството му на наследник на М.Б.Л. за възстановяване на земеделски земи, находящи се в землището на с.Егълница, общ.Ковачевци и с решение №1/20.10.1992 г. е признато правото на собственост на наследниците на М.Б.Л. в съществуващи / възстановими / стари реални граници върху 14 бр. имоти, находящи се в землището на с.Егълница.

С решение №16А/14.08.2001 г. на основание чл.18ж, ал.1 ППЗСПЗЗ, във вр. с чл.14, ал.1, т.1 ЗСПЗЗ е възстановена собствеността в стари реални граници върху имот №039591 с площ от 3.253 дка, местността „Огорски дол", находящ се в землището на с.Егълница.

В изпълнение на решение №179/25.11.2009 г. постановено по к.гр.д. №184/2009 г. по описа на ПАС, ОСЗ - Ковачевци се е произнесла с решение №16А/25.03.2010 г., с което на основание чл.27 ППЗСПЗЗ е възстановено правото на собственост на наследниците на М.Б.Л. с план земеразделяне върху 7 бр. имоти, находящи се в землището на с.Егълница. Същото е обжалвано пред Районен съд - Радомир, като е образувано гр. дело №388/2010 г. '

До жалбоподателя е изпратено и писмо от ОСЗ Ковачевци, с което му е посочен редът по който може да възстави имоти признати в съществуващи стари реални граници и въпреки това до подаване на жалбата по която е образувано настоящето производство не е започнала процедура относно индивидуализиране на земеделските земи по отношение на които С.Б. заявява претенции.

При тази фактическа установеност, съдът намира подадената жалба от С.Б. за процесуално недопустимо.

Защитата срещу неоснователните бездействия от страна на административен орган се уреждат в глава XV, раздел П на АПК, в два случая. В първия, по чл. 256 от АПК, административният орган следва да е сезиран с искане да извърши фактически действия, които е длъжен да извърши по силата на закон, но в продължение на 14 дни бездействия, а при втория административният орган не изпълнява свое задължение, произтичащо пряко от нормативен акт - чл. 257 от АПК. Общото изискване е наличието на правен интерес от търсената съдебна защита, третиран като изискване за нарушени или застрашени права, свободи и интереси на съответния субект. Разликата в двете хипотези е, че при първата административният орган следва да бъде сезиран с искане да извърши фактически действия, а при втората хипотеза задължението произтича пряко от нормативен акт.

Правната възможност на гражданите и организациите за защита по реда на чл. 256 и чл. 257 от АПК е създадена и се отнася само за случаите, когато те са извън производство по издаване на индивидуален или общ административен акт. Във всички останали случаи, когато административното правоотношение завършва с неговото издаване, той е предметът на съдебен контрол и при надлежно, редовно и допустимо сезиране на съда се развива съдебното производство по проверка за неговата законосъобразност.

В конкретния случай жалбоподателят се е възползвал от правото си на обжалване както по отношение на решение № 16А/14.08.2001, така и по отношение на решение №16А/25.03.2010г.

Специалният закон — ЗСПЗЗ и правилника за прилагането му, не вменят в тежест на административния орган задължение за извършване на действия, освен по разглеждане на административната преписка и произнасяне по нея с решение, което е направено.

По тези съображения, жалбата като процесуално недопустима следва да се остави без разглеждане, а образуваното съдебно производство да се прекрати.

Водим от гореизложеното, **съдът**

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалба на С.М.Б. ***, срещу бездействието на Общинска служба "Земеделие"-Ковачевци по преписка вх.№2023/25.02.1992 г. за възстановяване правото на собственост на наследниците на М. Б. Л..

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. д. № 280/2010 г., по описа на Административен съд - Перник.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба, пред Върховен административен съд на РБ, в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: /п/